

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Ottonis Regis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

coram vobis ausus fuerit comparere, sed disparuerit potius & ad propria redierit, relicto exercitu & disperso. Super hoc igitur nobilitatem vestram prosequentes actionibus gratiarum, monemus & exhortamur attentius quatenus, sicut bene cœpistis, eidem Regi de cetero fideliter & fortiter assistatis, & foveatis ac promoveatis taliter partem ejus quod ipsius negotium in brevi dante Domino feliciter consummetur. Nos enim reputabimus nobis ipsis impensum quicquid gratiæ & honoris ei duxeritis impendendum. Datum ut supra.

ARCHIEPISCOPO SALZBURGENSI.

Epist. 103.

Cum ob reverentiam apostolicæ sedis & nostram carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo curaveris adherere, miramur quod, sicut nobis ex ejus est parte propositum, nec litteras ad eum nec nuntios destinasti, nec ipsi curasti aliter subvenire. Ne igitur fides sine operibus mortua videatur, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus eum de cetero non solum litteris & nuntiis visites, sed taliter in aliis etiam ei studeas subvenire quod in exhibitione operis tua ejus devotio plenius innotescat, & non videaris nos in eo & ipsum pro nobis tantum labiis honorare. Datum ut supra.

PRÆNESTINO EPISCOPO
apostolicæ sedis Legato.

Epist. 104.

Qvanta sit obedientiæ virtus etsi ex sacre paginæ didicerimus lectione, in te tamen jam apertius legimus & familiarius experimur. Dum etenim quantum negotium tuæ devotioni commissimus intuemur, & quantum onus tuis humeris duxerimus imponendum attendimus diligenter, agnosimus quod gravitatem ejus tua devotio minuit, & molem oneris obedientia levigavit. Ecce etenim Romani imperij negotium, cui non potest præferri aliud in temporalibus vel conferri, sic Dominus in tua manu direxit ut arcu fortium infirmato, infirmi robore sint accincti, & potente deposito, sit humilis exaltatus. Sollicitudinem ergo tuam in Domino commendantes & prosequentes actionibus gratiarum, monemus & exhortamur attentius & per apostolica tibi scripta mandamus quatenus non deficias, sed proficias potius, & sic cœptis insistas ut in brevi ad nos dante Domino cum palma victoriæ revertaris, & præsentis gratiam sentias qui absentia hæcenus servivisti. Datum Anagninæ Idibus Decembris.

ILLUSTRI REGI OTTONI
in Romanorum Imperatorem electo.

Epist. 105.
Arnold. Lubec.
lib. 7. cap. 4.

Sinceræ intentionis affectum quem circa promotionem regiam habuimus hæcenus & habemus explicare nos litteris non oportet, cum plenius hoc exponat effectus & fidelius interpretentur mentem nostram opera quam scripturæ. Sanè præter opinionem plurimum & multorum consilia suscepimus ab initio causam tuam, de cujus promotione omnes penè penitus desperabant, & studuimus efficaciter promovere, nec te in articulo illo reliquimus quo per

obitum inclitæ recordationis Richardi Regis Anglorum avunculi tui videbaris ab omnibus derelictus. Licet enim non defuerint qui multipliciter nos tentarent & muneribus & promissis nos vellent à favoris tui proposito revocare, nec precetamen nec pretio, nec minis, nec monitis potuerunt aliquatenus flectere mentem nostram quin de die in diem amplius in tua dilectione ferveret & ad electionem tuam propensius aspiraret. Quamvis autem neque qui plantat neque qui rigat sit aliquid, sed qui incrementum dat Deus, gaudemus tamen in eo qui dat omnibus affluenter quia ei quod plantavimus & rigavimus incrementum benignus indulgit, ita ut sicut granum sinapis quod mulier in horto suo legitur seminasse, planta nostra in arborem magnam jam excreverit; in cujus ramis volucres cœli, dante Domino, in brevi sedebunt, & sub cujus umbra bestia terre quiescent. Cum igitur Dominus dirigat gressus tuos & firmet de die in diem amplius regnum tuum, monemus serenitatem regiam & exhortamur in Domino quatenus cum tempus jam acceperis opportunum, opportunè ac importunè, vigilantè & incessanter insistas ut bonum principium finis optimus subsequatur, & optatum commune desiderium nostrum fortiat effectum, foveas in dilectione ac devotione tua Principes qui te fovent ut alios melius ad tuæ serenitatis favorem inducas, & dum Principum tibi favor ardet, ad tuæ promotionis perfectionem intendas, nec negligas in aliquo factum tuum, sed omni diligentia studeas promovere. Sanè speramus in eo qui est in se sperantium fortitudo quod si denuo profeceris sicut hoc anno diceris profecisse, non erit qui tuo profectui se opponat vel divinæ dispositioni resistat. Datum Anagninæ xviii. Kal. Januarij, pontificatus nostri anno sexto.

LITTERÆ OTTONIS REGIS.

Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ summo Pontifici Otto eadem gratia & sua Romanorum Rex & semper Augustus salutem cum filiali dilectione. Cum post Deum, Pater sancte, vos semper habeamus propitium & benignum, sicut exaltatio & sublimatio nostri honoris manifestè declarat, & honorem nobis divinitus collatum Deo & vobis semper velimus ascribere, cum in cinerem & favillam negotium nostrum redactum fuisset si manus vestra vel auctoritas beati Petri in partem nostram non declinasset, hoc semper præ oculis habebimus quoad ulque vixerimus. Sanè innotescere vobis cupimus quod status noster de die in diem prosperatur; & hoc non excellentiæ nostræ, sed Deo & vobis & Ecclesiæ Romanæ ascribimus. Regem Boemæ, Langravium Thuringiæ, Marchionem Moraviæ per potentiam non habuimus, sed per magnam vestram sollicitudinem & frequentem; de quo non dubitamus, sed de die in diem super hoc magis certificamur. Curiam enim beati Martini; in qua multi Principes imperij fuerunt, Archiepiscopi, Episcopi, Duces, Comites, & alij quamplurimi nobiles. In ea verò talia sunt ordinata & statuta quæ scriptis committere non audeamus, sed latiori presentium dilecto & familiarissimo Clerico nostro H. de Aquileia memoriter commendavimus, & ei firmiter sub obtentu gratiæ nostræ iunximus ut vobis omnia per ordinem referat. Firmiter enim credimus quod quod de nobis incepit infra paucos dies, hoc est, in Purificatione beate Mariæ, bono fine consummabitur. Principes enim superiores, videlicet Archiepiscopus Salzbürgensis cum suffraganeis suis, Dux Austriæ cum nobilibus terræ sue, & Dux Bavaricæ, terras eorum à nobis recipiet & fide-

Epist. 106.

Vide supra epist. 102.

litate præstabant, ita per Dei gratiam quòd discordia in gratiam convertetur. Expedi enim vobis & nobis ut consilium vestrum & auxilium apponatis sicut videritis expedire. Rogamus igitur paternitatem vestram, ut solito more benignè legationem nostram audiatis, & consilium vestrum, quod magnum est, apponatis, & latorem præsentium H. de Aquileia quàm citius poteritis nobis transmittatis; quia in prædicta curia consilio vestro & auxilio unà cum Principibus imperij uti volumus, facturi quod nobis mandaveritis. Ea quæ lator præsentium super iis vobis dixerit indubitanter credatis. Prædicta curia erit apud Vvoldam. Dominus Legatus non interfuit curiæ Sulak, quia pro negotiis Ecclesiæ ac nostris ad partes ierat orientales.

*ILLVSTRI REGI OTTONI IN
Romanorum Imperatorem electo.*

Epist. 107.

Serenitatem tuam in Domino commendamus quòd ingratitude vitium fugiens, & Ecclesiæ Romanæ beneficia recognoscens, nobis post Dominum profectum suæ promotionis adscribit & per suas litteras constitetur quòd negotium ejus redactum esset in cinerem & favillam nisi ei manus nostra & beati Petri auctoritas assistisset. Consideras enim tecum & diligenter attendis quòd non labiis tantum te curaverimus honorare, sed in omnibus quæ ad promotionem tuam facere videbantur auctoritatem tibi præstitimus & favorem; dumque statum præsentem præterito confers, & utrumque altero diligenti meditatione meritis, & qualiter pars adversa, quæ in sua olim potentia confidebat, suis sit ex magna parte viribus enervata, consideras, intelligis quantum tibi per favorem apostolicæ sedis accesserit, quantumque factus sis te ipso robustior, & qualiter in promotione tua pars sit altera minorata; quæ per Dei gratiam te proficiente deficit, & te crescente decrevit. Gaudemus etiam quòd is cujus vices in terris, licet insufficientes, gerimus & ministerium exercemus, iudicium nostrum videatur misericorditer approbasse, cum ei quod plantavimus & rigavimus dedit incrementum & daturus credatur in proximo ad perfectum. Verum non nostrum, sed suum potius iudicium approbavit. Quoniam nos ejus exemplo super imperij Romani negotio non fuimus personarum aut munerum acceptores, nec potentem respeximus & despeximus impotentem; sed potente potius ob causas rationabiles & multiplices reprobato, elegimus & assumpsimus impotentem, ejus inhaerentes vestigiis qui exultat humiles & humiliat contumaces. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur in Domino quatenus quanto Deus te amplius exaltarit, tanto magis in ejus humilites te conspectu, elationem cordis fugiens & extollentiam oculorum, non solummodo apud Dominum, sed & apud imperij Principes & pauperes quoslibet & minores. Beneficia quoque apostolicæ sedis assidua tecum meditatione recensens, eam, sicut debes, in capite veneris, & in membris honores; sciens quòd caput membro gaudenti congaudet, & parti dolenti suum condoleret universum. De nobis autem, quorum constantiam es expertus, si quid tibi fuerit sinistri suggestum, omnino non credas; sed puritatem nostram ex operibus nostris attendas, non credens sermonibus detractorum,

qui ad tuum potius detrimentum immisiones per malos angelos facere moluntur; non tam ut tu contra sedem apostolicam movearis quàm ut nostra circa te conscientia vulneretur. Cum autem Dominus tempus tibi concesserit opportunum, quo possis feliciter imponere laboribus tuis finem, vide ne in vacuum gratiam ejus accipias & accepto tempore negligas causam tuam; sed opportunè ac importunè insistas ut quod quæris invenias, & accipias quod expectis & exoptas. Quia verò, sicut accepimus, in manu forti es Sueviam intraturus, volumus ut indemnitati Ecclesiarum & religiosorum locorum quantumcunque poteris studeas providere, cavens sollicitè ne monasterium de Salem, in quo fratres Cisterciensis ordinis laudabiliter conversantur, destruat occasione hujusmodi vel enormiter & graviter opprimatur. Ceterum quoniam, ut docet Apostolus, non omni spiritui est credendum, sed probandi sunt spiritus si ex Deo sint, cum frequenter angelus Sathanæ transfiguret se in angelum lucis, & sæpe immisiones fiant per angelos malos, verentes ne fraudibus noceat qui viribus nocere non potest, super quibusdam quæ dilectus filius H. Aquilegensis nuntius tuus nobis proposuit ob cautelam nostram & commodum tuum ad præsens non duximus aliud respondendum nisi quòd in omnibus te circumspectum exhibeas ac prudentem, nec verbis detinearis inanibus, ut cum tempus acceperis, oblata tibi temporis opportunitas dilabatur, aut circumveniaris fraudibus exquisitis, ut quos habes amittas, & quos habiturus fueras non acquiras. Datum Anagninæ VII. Kal. Februarij.

*ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
Abbatibus, Ducibus, & aliis Principibus carissimis in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo faventibus.*

Solet esse tam messis quàm vindemia cultori gratior post laborem, & non solum mercenarius finem sui operis præstolatur, sed & viri fortes habent menses vacuos, & dies sibi laboriosos enumerant, donec quod feliciter inchoaverunt felicitè exequantur. Sanè summa intentionis finis operis esse debet, nec solet incipere sapiens quòd nolit aut nequeat consummare, sciens quòd finis non pugna coronat, & non qui cæperit, sed qui perseveraverit, salvus erit, nec currentes, sed percurrentes bravium apprehendant, aut coronentur qui nisi usque in finem legitime decertaverit. Siquidem cum ad promotionem carissimi in Christo filij nostri illustri Regis Ottonis in Romanorum Imperatorem electi tam in personis quàm rebus plurimum laboraveritis hætenus, nec fuerit labor vester inanis, immo plantæ quam plantastis diligentius & rigastis dedit Dominus incrementum, ita ut maturitati proxima jam spondeat uberes fructus vobis, cavete ne in vacuum gratiam Dei recipiatis, sed eam potius tempore acceptæ accepto, & cum via vobis pateat & sit oblata facultas, quia semper nocuit differre paratis, non quærat moras aut dilaciones caperetis, sed eis omnino postpositis, quòd bene cæpistis, quantum permiserit Dominus, com-

Epist. 108.